

Fiscale autonomie en prohibitieve belasting

Auteur(s): Stefaan Van
Crombrugge

Editie: 1468 p. 14

Publicatiedatum: 16 maart 2016

Rechtbank/Hof: Gent

Datum van uitspraak: 28 april 2015

Fiscale autonomie en prohibitieve belasting

In principe behoort het tot de gemeentelijke autonomie om het tarief van de belasting vast te stellen. Dat neemt niet weg dat de concrete belasting onredelijk of onevenredig hoog kan zijn of voor de belastingplichtigen een onevenredig groot nadeel veroorzaakt. In dat geval zou de belasting niet meer bedoeld zijn om hoofdzakelijk inkomsten te verwerven voor de gemeente, met niet-fiscale neveneffecten, maar zou het belastingreglement essentieel een ander dan een fiscaal doel nastreven, met name in casu de bestrijding van de aanzienlijke landschapsvervuiling en visuele pollutie veroorzaakt door verticale constructies. Er zou dan sprake zijn van een prohibitieve belasting, zijnde een belasting die een bepaalde activiteit in wezen onmogelijk maakt of op buitensporige wijze bemoeilijkt.

De vraag naar de onredelijkheid van het belastingtarief en dus de vraag of de belasting al dan niet een prohibitief karakter heeft, kan niet zonder meer worden beoordeeld aan de hand van de kostprijs en dus van de winst van de belastingplichtige. De belasting heeft invloed op de prijs die aan de eindverbruiker wordt aangerekend.

Het hof van beroep te Gent is in casu van oordeel dat de impact op het landschap van de door het belastingreglement geviseerde dragende constructies, waaronder pylonen, en de visuele pollutie die erdoor veroorzaakt wordt, zeer ernstig zijn. Een aanzienlijke belasting is dan niet onredelijk. Binnen de grenzen van de marginale toetsing die het hof in dat verband kan uitoefenen, acht het de redelijkheidsgrens niet overschreden.

Gent 28 april 2015